

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

S prilogo „Domoljub“.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXIII.

V Celovcu, 5. maja 1904.

Štev. 18.

Naše ljudske šole.

„Srečno svojo pot hoditi ima mladino dobra šola učiti.“
A. M. Slomšek.

Pri že prej omenjenem popisovanju šolarjev meseca februarja l. l. so se nekateri stariši izrekli za tako šolo, v kateri se otroci učijo slovenski in nemški; rekli so, da hočejo utrakvistično šolo, kakoršna je bila tedaj, ko so oni hodili v šolo pred 15. do 20. leti. — To je nekaj drugega! Tiste šole so bile res utrakvistične šole: imele so res dvojezičen pouk in tudi dvojezične knjige. A dandanašnji jih ni več, ker ni več dvojezičnih knjig in ker — tudi ni več dovolj takih učiteljev, ki bi hoteli in mogli dvojezično poučevati — in ker nam naš deželni šolski svet ne privoščiči resnično utrakvističnih šol. Šole, ki se dandanes po krivem imenujejo utrakvistične, so v resnici nemške in ponemčevalne šole. Zato pa te šole ne veljajo in naš bojni klic: **proč z zdanjimi utrakvističnimi šolami!** — se mora razlegati po vsej slovenski Koroški! Če ne vržemo utrakvističnih šol in jih ne pokopljemo prej ko prej, bodejo pa utrakvistične šole pokopale nas!

VII.

Slovenska šola.

Proč s takoimenovanimi utrakvističnimi šolami! Za nas koroške Slovence je edino le prava utrakvistična šola, ali kakor jo deželni šolski svet imenuje: slovenska šola je res dobra in edino primerna šola! — Prej ko pa dalje govorim, se mi zdi neobhodno potrebno določiti, kaj je slovenska šola. Kakor se namreč z zlagano besedo: „utrakvistična šola“ preslepi mnogo ljudi, enako so jih tudi z besedo: „slovenska šola“ že mnogo oplašili ter pridobili za nemčursko šolo (nemčurska šola, to bi bilo najbolj primerno ime šoli, katero sedaj po krivici imenujejo utrakvistično ali slovensko-nemško šolo).

Zakaj se tedaj zdajna št.-Jakobska šola imenuje slovenska šola? Nikakor zavoljo tega, ker se v tej šoli uči vse samo slovenski in nič nemškega: to ni res! Ampak slovenska se naša šola imenuje zato, ker ima slovenski učni jezik, t. j.: ker morajo vsi gg. učitelji, ki učijo na tej šoli, znati slovenski in morajo otroke

učiti in z njimi govoriti slovenski, ne pa nemški ali laški. Ni pa res, poudarjam to še enkrat, da bi se na št.-Jakobskejšoli, kakoršna je sedaj in kakoršna bode po že večkrat imenovanem odloku deželnega šolskega sveta, ni res, da bi se na tej šoli ne učilo skoraj nič nemškega — **marveč res je, da se na tej šoli uči in se bode tudi zanaprej učilo veliko več nemškega, kakor se na nemčurskih šolah uči slovenskega!**

Slovenski stariši, jaz me pretiravam in vam ne govorim laži, kakor mnogi, ki vam usiljujejo nemčursko šolo. Le poglejte sami! Preberimo še enkrat odlok c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 17. junija 1903, št. 1275, v kolikor se tiče slovenske šole, in videli bode, da govorim resnico.

1. Po tem odloku je nemščina učni predmet od začetni s III. razredom, in sicer po 3, v IV. in V. razredu pa po 4 ure na teden. (Na nemčurski šoli je slovenščina učni predmet vseskoz le 3 ure na teden.) V tretjem razredu se tedaj uči nemški jezik vsak teden 3, v IV. in V. razredu pa vsak teden 4 ure. Že to bi bilo precej, kajti krščanski nauk n. pr. ki je menda pač veliko bolj potreben, kakor nemški jezik, ima v vseh razredih samo po dve uri na teden.

2. To pa še ni vse. Točka 4. navedenega odloka pravi: „Pri nazornem nauku v 2. in pri ponavljanju realij in računanja od 3. do 8. šolskega leta je dovoljeno rabiti deloma slovenski, deloma nemški jezik.“ — Po domačem bi se to reklo tako: vrh onih treh, oziroma štirih ur na teden, katere se nemški jezik uči od 3. šolskega leta naprej, se nazorni nauk uči že v II. razredu pol slovensko in pol nemško; od 3. razreda naprej se otroci vrh onih treh, oziroma štirih ur na teden, katere se učijo nemškega jezika, računati učijo najprej slovenski: potem pa to, kar so se slovenski učili, ponavljajo slovensko in nemško; ravno tako se učijo od 3. razreda naprej zgodovino, zemljepis (geografijo), prirodopis (nauk o živalstvu, rastlinah in rudah) prirodoslovje (fizika) najprej v slovenskem jeziku; potem pa to, kar so se slovenski učili, kar tedaj že zastopijo, ponavljajo slovensko in nemško. Če pouk, kolikor ga je na slovenski šoli v slovenskem in nemškem

jeziku, razdelimo na ure, tako pride: a) na II. razred 7 ur na teden, namreč 3 ure nazornega nauka in 4 ure računanja; b) na III. razred 10 ur na teden, namreč: 3 ure nemščine, 4 ure računanja in po 1 uro zemljepisa, prirodopisa in izražanje mislij; c) na IV. razred 11 ur na teden, namreč 3 ure nemščine, 4 ure računanja in po 1 uro pouka v realijah (zgodovina, zemljepis, prirodopis in prirodoslovje); d) na V. razred 16 ur na teden, namreč: 4 ure nemščine, 5 ur računanja in po 2 uri (oziroma 1 uro) pouka v realijah.

Številke, ki sem jih tu navedel, sem povzel iz učnega načrta za ljudske šole, kakor ga je določil c. kr. deželni šolski svet l. 1890 dne 26. sept. in po prej imenovanem odloku istega c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 17. junija 1903 za našo št.-Jakobsko šolo. Kdor noče verjeti mojim besedam, naj se prepriča sam: navedena odloka dam na razpolago vsakemu, ki ju želi videti.

Kdor ni slep in ni gluhi in pred vsem: kdor ni zagrizen sovražnik vsega slovenskega sploh, mora pripoznati, da je v naši št.-Jakobskejšoli čisto dovolj nemščine! Ob enem mora pa tudi vsak pameten človek pripoznati: da naša šola je ista šola, v kateri se otroci učijo slovensko in nemško, tako, kakor mnogi hočejo: pol slovensko in pol nemško. Zato držimo našo slovensko, petrazredno šolo z vsemi močmi in ne pustimo je trgati! (Dalje sledi.)

Zopet obsojen nemškutar-obrekovalec.

Iz Borovelj.

Že lepo vrsto let županuje v veliki izključno slovenski občini Št. Jakob v Rožu obče spoštovani in priljubljeni g. France Kobentar. Dasiravno vrši vestno in nepristransko svojo oblast, vendar ruje zoper njega neprenehoma mala peščica nezadovoljnih odpadnikov, ki znajo komaj za silo nemško. Glava izmed teh je Franc Schuster, posestnik in stavbinski „mojster“ v Št. Jakobu. Zato pa je dobil tudi dne 27. aprila tu v Borovljah plačilo za svoj trud, ko ga je sodišče zašilo v 15 dni zapora ali plačilo 150 kron globe. Vzrok te obsodbe so bile žaljive besede, ki jih je obsojeni govoril dne 23. prosinca tega leta Tereziji Meden zoper župana Kobentarja,

In šli so in drug za drugim so padali v prab, ki se je zgrinjal nad njihovimi glavami, šli so in mrli z obupom na ustnih, z razočaranjem v srcu. Močnejši so prispeli v deželo Sreče, od daleč so že zrlj njene bele dvore, a bili so brez moči, in ostali so, umrli, ne da jim je bilo moči naprej. A kraljičina je zaman čakala, nikogar ni bilo. Pač so prinašali golobčki vest, da se zgrinjajo silne množice proti njeni deželi, drugi zopet so oznanjali, da se pametnejši vračajo, drugi poginjajo in umirajo. A Sreča se je smejljala in čakala.

Neko jutro pa je zaškrkelalo pod belimi dvori kraljičine troje konj, in troje krepkih mladeničev je zahtevalo vhoda v dvore. Od daleč so prišli, a bili so črvsti, bili so podobni mladim hrastom, ki se ne strašijo boja z viharji in strelo. Odprli so jim sluge vrata, povedli jih v dvorane, iskreče se v zlatu, žareče v dragem kamenju, blesteče se v odsevu živih boj, dragih preprog. A kraljičina je sedla na prestol zlat, pokrit z baržunom, glavo si podprla z levico in pričakovala mladih vitezov. Ko so jih privedli sluge, se jim je nasmehnila in jim velela vstati, ko so padli pred njo na kolena, očarani od njene lepote in bleska dvorane.

In začel je najstarejši med njimi: Kraljičina, čuli smo vest, da hočeš osrečiti onega, ki ti pove, kaj si, kaj je bistvo tvoje, tvoj poklic, tvoja naloga! Glej, zapustil sem dom, zapustil sivo mater, šel sem, da vidim tebe, da te priborim! Pa kot da se boji, je prenehal; a ona mu je namignila naj govori. On pa je prebledel, bodisi da je čutil, da ne reši danega mu pogoja. „Ne vem!“ A njej so zaiskrile oči: „Tepec, čemu si pa prišel?“ In namignila je slugam, ki so ga odvedli v puščavo,

da tam pogine in obupa. Nastopil je drugi: „Sreča, gore in dole sem prehodil, nisem se zbal strmin in prepadov, ne puščav, ne divjih zveri. Šel sem, brez strahu, saj sem moral iti za tvojim ukazom, zato ker sem te iskal vedno in povsod. Ko sem bil sam, sem snival o tebi, v tihih nočeh sem posedal ob mraku in pel pesem o tebi, tebi! Moje hrepenenje je bilo veliko, težak je bil pot, a jaz sem plačan za trud, saj smem stati pred teboj! Kaj si? To vem, da mi brez tebe ni živeti, to vem, da ne grem prej odtod, dokler te ne pridobim!“ „A kaj sem?“ „Življenje mojega življenja in — in — moja smrt!“ Riknil je, videl je, da je zmajala z glavo. Od bolesti mu je počilo srce, njegovo oko pa je še v smrti prosilo in ljubilo in hrepenelo in iskalo nje — Sreče.

Pred kraljičino je stopil tretji. Bolesten izraz mu je igral na ustnih, žalosten nasmeh mu je snival na licih, a oči njegove so bile trudne, a tako lepe, tako globoke, kakor bolest, ki jo je nosil v svoji duši. „Kraljičina, nisem prišel tebe iskat, nisem ti prišel razkrivat kaj si, prišel sem iskat miru, a tega tudi tu ni, zato grem!“ Obrnil se je, ona pa mu je zastavila pot. „Govori kaj sem!“

„Kar si, to si, česar ni, in to nisi, kar si! Sreča si, a prava ne!“ „A kaj je bistvo moje?“ „Osrečevati in nikogar osrečiti!“ „In moja naloga, moj poklic?“ „Ljudi, ki te iščejo, učiti, da naj iščejo sreče v sebi, a ne drugod! In obrnil se je, da ne vidi njenih oči, ki so žarele, ki so bile ostrašene, ki so bile oči — mrliča. Povedal ji je resnico. Strl je njen prestol, z besedo in vero, da ker je ni sreče v srcu njegovem, je ni. In zasedel je vranca in odjahal, ne da bi se ozrl za

Podlistek.

Pravljica o Sreči.

Tam v onih krajih, kjer zelenijo palme in mirte, tam v onih krajih sevajo zvezde jasnejši kot pri nas, tam v onih krajih, kjer ni nesrečnih ljudij, kjer živijo ljudje v večni spravi in v sladkem miru, živela je v starih, davnih časih kraljičina, lepa kot angel, modra kot kerub, mogočna in pravična — Sreča.

Raznesla pa se je vest po širni zemlji, da je mogočna kraljičina sklenila osrečiti s svojo roko onega, kateri bi jej razodel bistvo njene osebe, njene poklica, njene naloge. Beli golobčki so odletavali iz njenih dvorov na jug in na sever, na vzhod in zahod, noseči veselo vest vsem onim, ki so snivali o lepi, bajni kraljičini, vsem onim, ki so hrepeneli po njej, vsem onim, katerih srca so bila nemirna, neutolažena. In vrnili so se golobčki, od juga in severa, od vzhoda in zahoda. Krog po svetu pa so se dvignile bele množice mladih in starih, da pojdejo in poiščejo njo, da jo pridobijo zase, ako jim bo mogoče. Iskri vranici so nosili vitke postave mladeničev, počasni sloni so korakali s svojimi gospodarji tja v deželo Sreče. A pot, po katerem so šli, je bil od dné do dné napornejši, težavnejši. In omedlevali so starci in padali pod žgočimi solničnimi žarki in umirali. Bili niso poklicani . . . Obledela so lica krepkih mož in mladeničev, kakor sence so lazili počasi, utrujeni, naprej. Le ena želja jih je krepila, ena misel jim dajala moči, misel, da pridobe roko kraljičine Sreče.

ko je agitiral v Svečah za občinske volitve v Šent-Jakobu: „Kobentarja nihče več ne mara, ker je naredil lumparijo in je bil radi tega v sodnijski preiskavi. On je moral plačati 8000 kron — in prodati radi tega obe baraki.“

Da bi se opral pred sodiščem, je nastopil Schuster dokaz resnice, s katerim je pa korenito pogorel. Najprej se je hotel opomoči z akti deželne odbora koroškega in državnega pravdnštva v Celovcu, iz katerih pa se je le pojasnilo, da je bila županova manipulacija (početje) z občinskim denarjem pravilna.

Že več let se namreč poskuša, kako bi se moglo zavednemu Kobentarju vzeti županstvo. Tako je že 9. julija 1903 poštar J. Schuster v Št. Jakobu ustmeno ovadil župana pri deželnem odboru, češ, da se godé velike nerednosti z občinskim denarjem v Št. Jakobu. „Nepriustranski“ nemško-nacionalni deželni odbor je kaj hitro ustregel nemčurjem, kakor vselej, ko se gré zoper kakega slovenskega župana, in že dné 15. julija je prišla tja nepričakovano revizija iz Celovca, ki je trajala štiri dni in se vršila v županov odtodnosti. (!) V blagajni se je dobilo 4624 kron gotovine. — Računi, sklenjeni 19. julija 1903, pa so pokazali, da bi moralo biti občinskega denarja K 5916.47. Že štiri dni po reviziji, ko je župan sam pregledal račune, pa je opazil, da se je pri reviziji pozabilo všteti med izdatke leta 1902.: za odkup zemljišča za novo cesto Št. Jakob-Področica K 519.12; občinskemu slugi K 400; za razne izdatke kakor: kurjavo, najemnino in razne druge potrebe K 100; občinskemu tajniku K 700, skupaj K 1769.12, in to še istega dné naznanil deželnemu odboru. Dasiravno je bilo jasno, da je bilo med občinskim premoženjem tudi K 476.65 županovih, je vendar pričel ljubeznivi deželni odbor najobširnejšo preiskavo zoper Kobentarja, dokler ni slednjič odstopil cele zadeve državnemu pravdnštvu (!). Toda čim natančneje so se vršile preiskave, tim vidnejša je postajala nedolžnost županova, tim večja pa tudi podlost ovadbe. Državno pravdnštvo v Celovcu se je že 31. oktobra 1903 prepričalo, da je župan Kobentar poštenjak od nog do glave in je še istega dné vstavilo vsako nadaljno postopanje zoper njega.

Ko je Franc Schuster uvidel, da nič ne opravi s tem dokazom, predlagal je, da se zasliši nebroj občanov iz Št. Jakoba o raznih malenkostih, katere naj bi bil storil Kobentar kot župan in katere naj bi bile dokaz županove „lumparije“. Toda niti jedna priča ni mogla izreči niti žal besede o njegovem županskem delovanju. Pač pa se je dokazalo, da se veliko izmišlja in kuha zoper njega v neki gostilni v Št. Jakobu, kjer se prav pridno opravlja in zabavlja črez vse, kar nosi slovensko ime.

27. april 1904 ostane kolovodji Francetu Schuster-ju, kakor tudi njegovim pajdašem gotovo v dobrem spominu! — G. Kobentarja je pred tukajšnjo sodnijo zastopal g. dr. Frlan, koncipijent g. dr. Brejca.

Dopisi.

Velikovec. (V slovo!) Našo narodno stvar je zadela zopet zelo velika izguba, zapustil je nas namreč velezaslužni č. g. kanonik Valentin Weiss ter se preselil na novo svoje mesto kot župnik v Žitarovas. Č. g. Weiss skazal se je ves čas svojega petletnega tukajšnjega bivanja kot delavno moč prve

bitjem, katero je priboril, a katera ni bila njegova prava, notranja sreča. Nikdo ga ni videl več, in tudi o kraljici so izgubili sled. Morda žaluje kje pozabljena in le vetri, ki se igrajo s cvetjem, ji šepčejo sodbo: „To si, česar ni, to nisi, kar si!“

Raznoterosti.

Ta jima je uro navil. V Devinu (Magdeburg) sta prišla v nedeljo dopoldne dva fanta, ki sta ravno nehala v šolo hoditi, v krčmo, in zahtevala vsak glažek žganja. Krčmar opazuje nekaj časa mlečne obraze, potem pa z dvoumnim smehom zapusti sobo, kakor bi hotel prinesti, kar sta zahtevala. Čez nekaj časa pride nazaj in prinese dva kozarca mleka. Ta postavi pred naša dva „junaka“. „To bode boljše za vaju! Moramo še prej kotlje narediti, v katerih bomo kuhali žganje za take mlečne ljudi. Do sedaj jih še nimamo!“ Glasen smeh nastane v krčmi in do ušes rdeča zapustita fanta krčmo. Krčmarji, taki bi morali tudi pri nas biti!

Ob katerem času dneva umrje največ ljudi? S tem vprašanjem se je že več učenjakov pečalo, in so po mnogih opazovanjih našli, da jih največ umrje jutraj med 4. in 10. uro. Tako so na Angleškem v mestu Glasgow našli med 13.000 slučajev smrti največ takih med 4. in 10. uro. Dr. Schneider v Berlinu je našel med 57.000 mrličev največ slučajev med 4. in 8. uro. Berens v Filadelfiji pa največ med 6. in 7. uro.

vrste. Natančen je bil v svojih opravilih v cerkvi in v šoli. Č. šolskim sestram je bil kot spovednik skrben dušni voditelj. Kot vzoren slovenski rodoljub je podpiral z veliko požrtvovalnostjo vse naše narodne naprave, rad pomagal pri narodni organizaciji kot govornik na raznih shodih in ob času volitev. Moral je tudi mnogo sovraštva prestati od strani tukajšnjih nemško-nacionalnih hajlovcov, ali gosp. kanonik je ostal neupogljiv in hodil je dalje po potu, kakor mu je veleva narodni ponos. Neumorne zasluge si je pa stekel g. Weiss kot tajnik naše posojilnice, kateri je posvetil vse svoje velike dušne darove. Vsled njegovega spretnega in previdnega delovanja pridobil si je naš narodni denarni zavod zaupanje našega ljudstva in taki meri, da se je v pretečenem letu posojilnični promet povzdignil do ogromne številke pol milijona. Njegov bistri um je spoznal, da je za rastoči razvoj naše posojilnice in sploh za našo narodno organizacijo treba pridobiti lastnega doma, zavoljo tega je g. kanonik deloval z vso odločnostjo na to, da je naša posojilnica leta 1902. kupila lepo in veliko Aufmuthovo gostilno. Razburjenje nad tem korakom je bilo takrat v nemško-nacionalnih krogih velikansko. Hvaležnim srcem spominjamo se tedaj vrlin č. g. Weissa, iskreno se mu za ves njegov veliki trud zahvalujemo in želimo mu najboljšo prihodnost. Slava mu!

Velikovec. (Volitev v c. kr. okrajni šolski svet.) Dne 20. t. m. vršila se je tukaj konferenca vseh županov našega okrajnega glavarstva. Zastopane so bile vse občine, katerih je 31, izjemši zelo oddaljeno Jezersko občino, po županih, oziroma njihovih namestnikih. Najvažnejša točka ovega sestanka županov je bila volitev enega novega člana v c. kr. okrajni šolski svet velikovski mesto dosedanega člana Friderika Seyfrica, posestnika Miklavčevega dvora tik Žitarevasi, kateremu je šestletna dōba potekla. Dozdaj se naša stranka volitve v okrajni šolski svet nikoli ni resno udeležila, ker je bila večina občin v nasprotnih rokah. Ali to pot smo gojili opravičeno nado, daprodere naša stranka, zakaj po vstrajnem trudu naših požrtvovalnih slovenskih rodoljubov je prišla sigurna večina namreč 18 občin v slovenske roke, nasprotnikom je pa ostalo le še 13 občin. Žalibože se upanje to pot še ni uresničilo. Izvoljen je bil s 16 glasovi zopet dosedanji član, nemško-nacionalni Friderik Seyfric; naš slovenski kandidat Janez Šumal, posestnik v Sinčivasi, ostal pa je s 14 glasovi v manjšini. To se je moglo le tako zgoditi, da so žalibože od 17 naših županov trije odpadli od naše stranke in nasprotnika volili. Naj pa ta neuspeh naše rodoljube nikakor preveč ne ožalosti, zakaj vsekako pomeni izid te volitve velik napredek proti prejšnjim letom, ko je naš kandidat dobil največ le 7 glasov. V treh letih poteče tudi dōba ostalima dvema zastopnikoma občin v okrajnem šolskem svetu. Do tje naj pazijo naši rodoljubi, da nobene občine ne zgubijo, ampak, ako je mogoče, še kako pridobijo. Sosebno naj se izvolijo županom le popolnoma značajni možje, nikakor pa ne veterinjaki, ki so samo na videz našinci, v odločilnem trenutku pa zataje svoj slovenski rod. Potem bo dobil tudi toliko važni naš okrajni šolski svet pravo svoje lice, kakoršno bi moral imeti za naš skoraj popolnoma slovenski okraj. Onim našim 14 slovenskim županom pa, ki so svoje glavo združili na našega narodnega kandidata, izrekamo najprisrčnejšo zahvalo!

Pliberk. („Očetovska“ skrb naših nemčurjev.) Kakor je znano, je bistriska občina v Podjurski dolini slovenska in tudi slovensko uraduje, kar je seveda našim pravcatim Nemcem v Štebnu trn v peti. Še bolj jih pa pikajo slovenski kažipoti v imenovani občini in hudomušni ljudje trdijo, da nekateri Pliberčani pred temi kažipotmi „glave priklanjajo“, posebno pred onim, ki stoji na razpotju v Pliberk in Libuče. Pliberška nemščina in komplimenti pa skoraj ne gredó skupaj. In poslušajte, kaj so storili, da bi se izognili vsaj nekoliko tej sitnosti: postavili so pred kažipot, katerega so najbolj „radi imeli“, nemškega, ker se pred takim baje ni treba tako pripogibljati. Vprašamo, kdo pa ima v bistriški občini pravico kažipote postavljati, ali občinski odborniki ali naši nemčurji, ki povsod svoj nos vtikajo, kjer bi ga ne imeli? Ali bodo vrli Šmihelčani res dali si ukazovati od ljudi, ki komaj čakajo, da jim Slovenec kak krajcar stisne? Ali ga ni, ki bi poplačal „očetovsko“ skrb naših nemčurjev?

Šmihel nad Pliberkom. (Naša šola.) Že lansko leto smo Šmihelčani, ko smo zvedeli, da prejšnje gg. učitelje zgubimo, g. Pallata prosili, da bi nam tudi zanaprej slovenske učitelje poslal, t. j. take, ki so slovensčine zmožni, kar je nam seveda obljubil in se izrazil, da „v Šmihel vendar ne bode nemških učiteljev pošiljal“. Mi smo kajpada se napolnili veseli domu, misleč, da smo dobro opravili, ali vendar smo nekako s strahom pričakovali, kaj bode prišlo. In res listopad pride in ž njim tudi naša nova dva učitelja. Mi smo čakali, kdaj se bodo razlegale iz njihovih ust prve slovenske be-

sede, posebno smo bili nato radovedni zategadelj, ker je nam merodajna oseba zatrjevala, da „nova dva učitelja slovensko znata, a se samo še malo bojita govoriti, pa bota že začela“. Potrpežljivi Šmihelčani smo torej zopet čakali pol leta. Tedaj pa gre deputacija h g. Pallatu se zahvalit za „slovenske“ učitelje, ki so zdaj sami izpovedali, da slovenski nič ne razumejo, toda g. Palla je nas tudi zdaj dobro znal potolažit z izgovorom, o tem nočemo govoriti. Toliko pač pribijemo, da se pri nas zdaj tudi v drugem razredu poučuje samo nemški, čeravno je prvi razred popolnoma slovenski in bi se torej v drugem razredu imeli šolarji poučevati na podlagi materinega jezika. Resnično, tak pouk, kakor je zdaj pri nas, ni pouk, ampak mučenje otrok. Trdo slovenskim šolarjem dajejo kar cele strani za na pamet učiti in se jim nemške besede niti ne predstavijo v slovenski jezik, da bi otroci tudi to zastopili, kar se učijo. Vemo pa tudi, da se ure, ki so določene za slovensčino, spolnijo (deloma vsaj) z nemškimi pesmami, katerih melodije so vzete študentskim pesmam n. pr. „Grampampoli, Muss i denn, muss i denn itd.“ in z risanjem zajcev in kuščarjev.

Št. Jurij na Vinogradih. (Nekaj o „Südmarki“.) Kakor je „Mir“ že poročal, napravili so v Malem Št. Vidu vodovod za šolo. Napeljali so si vodo tudi nekateri bližnji sosedji. Prav je tako; vodovod jim je bil potreben. Pravijo hudobni jeziki, in ne vem, če se lažejo, da je iz Malega Šent-Vida bila poslana ponižna prošnja tudi vodstvu „Südmarka“, naj jim za vodovod naklonijo kako podporo, kakor je storil „Schulverein“. In spet pravijo hudobni jeziki, in ne vem, če se lažejo, da jim „Südmarka“ ni hotela poslati Judeževih grošev, češ, da se v popolnoma nemške kraje podpora ne pošilja!! Torej Mali Št. Vid je v očeh in mislih Nemcev že celo nemški kraj. Ha, ha; kdo se ne smeji? Le pojte poslušat, boste slišali, da ljudje le v slovenskem jeziku med seboj kramljajo in še tudi bodo kramljali! Zastonj se trudite!

Libuče. (Občinske volitve.) Da smo v Libučah pri občinski volitvi propadli tudi v tretjem razredu, je največ vzrok naša nemarnost in pa nesramna agitacija naših nasprotnikov. Kako prisiljena je bila ta volitev, kaže jasno agitiranje gornjelibuškega nemškutarskega „magnata“. Jednemu naših je zažugal: „Gorje ti, če greš na volitev in voliš s Slovenci, če dobim potem jaz tvojo živino v mojem gozdu!“ Zraven pa se ni nič več spominjal, kako velikansko škodo je delal on s svojo mnogoštevilno živino poprej po drugem polju in gozdih. Sedaj seveda ne več, ker ima na vseh svojih treh kmetijah le eno samo kravico in en par suhih kljuset. Drugemu je zapretel, da ne dobi nastelje iz njegovega gozda; ali vam je ni vsikdar pošteno plačal? Enega kmeta, ki je sejal na polju na dan volitve, je skoraj s silo tiral na volišče; moral je pustiti tam živino in hlapca; ni ga pustil domov, da bi se bil spreoblekel; bal se je, da ga vrla žena ne pregovori z nemškutarji voliti. Ali ni to nesramno? Kot „gospod“ in posestnik ste agitirali pač zadnjokrat! Do drugih volitev se ne boste več zdržali, kar jasno kažejo opustošeni gozdi, ne obdelano polje, prazni hlevi in gola rebra vaših streh. Tudi visoka votla „glava“ in „obletanje“ sta si spleta nevenljivih zaslug pri agitaciji med požarniki. „Ako ne voliš z nama, nisi več naš prijatelj.“ Sploh požarna bramba je igrala pri tem veliko vlogo! Je li to njen namen? So pač prav imeli modri možje, ko so povdarjali pred njeno ustanovitvijo, da bo glavni njeni namen politika. Tisti, ki jo je ustanovil, je pač to nameraval. Česar se ni mogel doseči v svoji službi, to se mu je sedaj — a upamo, da le začasno — posrečilo. „Obletanje“ se je posebno potrudilo, da je pobralo pooblastila po celem Pliberk, kakor tudi pri vseh ženskah. Nabrali so pooblastil, da so jih imeli nekateri po tri in štiri. (To vendar ni postavno!) „Obletanje“ si je pri tem trudu gotovo zaslužilo zlato kolajno, in pa še županski stolček povrh, katerega bo ta možičelj tudi dobil. Pa trdo naj sedi, ker sedel bo na njem prvič in zadnjič, potem bomo že skrbeli, da bo „zletel“. Zmagali ste z vso nesramnostjo in s pooblastili; ponosni na to zmago ne morete biti. Pomislite, da se naših v III. razredu niti tretjina ni vdeležila volitve. Vkljub temu smo propadli le za celih šest glasov. Nekaj je k temu izidu pripomagal tudi germansko-židovski list „Štajerc“, ki je razširjen pri udih tega zloglasnega društva. Zakaj neki ta „kmečki prijatelj“ ne pomaga zgornjelibušskemu „paši“? Šole v Libučah ta dan seveda ni bilo. Naši štirje odborniki iz II. razreda hočejo prostovoljno iz odbora, ker nočejo biti v družbi te „inteligence“. — Gotovo bo zanimalo bralce „Mira“, kako je bila volitev oglašena

od pliberskega občinskega sluga na trgu v Pliberku: „Od lebuške gemaide se vam da na znanje, da bo tam na 12. aprila ausšusvol, aiston tretji volkörper ima ob 8. uri, drugi ob 10., eršti-ti-veči ob 12. uri.“ Res prava kitajščina. Mnogi se sedaj pritožujejo, da niso vedeli za dan volitve; saj tudi lahko pri takšnem naznanilu.

Vrba. Truplo okoli 34 let starega moža so dobili v našem jezeru blizu mosta za parnik pri hôtelu g. Ulbinga v nedeljo ob 1/2 8. uri zjutraj. V torek dné 19. t. m. je prišel v Vrbo, in je prenočil trikrat v neki tukajšnji gostilni, kjer je v naznanilno knjigo zapisal: „Johann Petz, Flaschenbierfüller, Eggenberg bei Graz“. V nedeljo zjutraj ob 1/2 6. uri si je kupil pri peku žemljo, in tako govoril in pripovedoval, da si je gospodar mislil, „ta človek pa ni pri pameti“. Denarja ni imel; samo 4 vinarje so pri njem našli. Lahko je mogoče, da je sam iskal in našel smrt v jezeru. Ker je bilo dognano, da ni bil pri zavesti, ga je pokopal domači župnik na blagoslovljenem delu našega pokopališča.

Dholica. (Birma.) Dné 28. aprila je bila pri nas lepa slavnost; obiskal nas je naš mil. g. škof. Ogromna množica ljudstva se je zbrala k sprejemu, štiri narodni vrli mladeniči so nosili „nebo“ in deset duhovnikov iz treh dekanij je prišlo. Vsi smo bili veseli, ko smo imeli vsaj nekatere ure svojega škofa v svoji sredi, le naši liberalci in nemčurji se niso upali med nas; iz daljave, iz kakega skritega zavetja so nekateri gledali lepi sprejem. Cerkevni govor je imel g. Janez Mahrhofer, župnijski oskrbnik na Gozdanjah, kateri je nam v tako lepih besedah govoril, da se je solzilo marsikatero oko. Blizo 180 vernikov je sprejelo sv. zakramente.

Žabnice. (Nov uspeh pri c. kr. davčnem uradu.) Neki tukajšnji rodoljub je hotel dné 25. februarja t. l. pri c. kr. davkariji na Trbižu s slovensko pobotnico vzdigniti neko remuneracijo. Službeni uradnik pa mu vrne pobotnico s sledečo svinčnikom na preganjeni ogel pobotnice zapisano opazko: „Ta pobotnica se ne more izplačati in sicer iz tega uzroka ne, ker ona ni nemški pisana in ne uslužbeni uradnik, niti davčni odjemalec nista zmožna slovenskega jezika.“ (Seveda po nemški.) Sledita oba podpisa in uradni pečat. Na to čudno izjavo c. kr. davkarije na Trbižu, — četudi je ogromna večina doline slovenska, — se je omenjeni rodoljub pritožil v slovenskem jeziku na slavno c. kr. finančno direkcijo v Celovcu. In čujte, kakšen odlok, oziroma rešitev, je dobil. Evo naj sledi dobesedno vsem rodoljubom v porabo: „St. 6727. Celovec, dné 16. apr. 1904. Gospodu N. N. v Žabnicah. Na Vašo vlogo z dné 27. febr. 1904 (katere priloge zraven sledijo), se vam naznani, da se je ob enem c. kr. davkariji na Trbižu zaukazalo (angewiesen), v prihodnjih pobotnicah s slovenskim besedilom sprejemati in je nadalje uradno izposlovati. Glommer m. p. — Ta odločitev visoke c. kr. finančne direkcije pa se lahko uporablja pri vseh dvojezičnih davkarijah in c. kr. uradih. Slovenski rodoljubi, na delo! Živela pravičnost!

Ukve. (Zopet voda.) Vsled tajajočega se snega in novega deževja je voda zopet poplavila in nam zasula še več kot je bilo poprej. Bomo videli, kaj bo storil za nas novi poslanec!

hajale se bodo to leto zopet duhovne vaje za duhovnike in sicer: od 4. do 8. julija, od 1. do 5. avgusta, od 29. avgusta do 2. septembra, od 19. do 23. septembra, od 3. do 7. oktobra. Duhovne vaje se začno zvečer prvoimenovanega dné in se končajo zjutraj poslednjega dné. Duhovne vaje se predavajo v nemškem jeziku. Kdor se jih hoče udeležiti, naj se obrne pravočasno do podpisanega, da se mu more odpisati, če treba. P. Ernest Grossheimann, rektor v St. Andražu (Lavanttal).

Duhovske zadeve. Gosp. Fr. Neuwirter, kaplan v Trgu, je prestavljen za mestnega kaplana pri sv. Ilju v Celovcu; g. Edgar Klimsch se je povrnil iz samostana v Admontu in je nastavljen za kaplana v Trgu. — Težko obolel je g. župnik M. Žerjav v Labudu. Za kaplana je prestavljen tja provizor J. Larher iz Škofič v lavantinski dolini. — Razpisana je do dné 10. jun. župnija Škofiče v lavantinski dolini. — Ob vizitacijah je bilo meseca aprila birmanih 128 otrok. — Na sv. Višarje prideta letos gg. R. Rotter, provizor v Kotmarivasi, in J. Hojnik, kaplan v Globasnici. — Prestavljen je g. Pr. Matevžič, provizor v Mohličah, v Ingolstal. Župnijo Mohličah bode oskrboval g. Boštjančič, župnik v Kamenu.

Občinske volitve v Celovcu so se vršile minuli teden ob slabi udeležbi. Znamenje teh volitev je, da vladajoča nemško-nacijonalna klika malone ne dobiva nič več kandidatov za mestni zbor. Domači občani in davkoplachevalci se odtegujejo, tuji uradniki se pa vsiljujejo v mestno hišo. V III. razredu je prišlo od 977 volilcev 352. Nemški nacijonalci so dobili 186 do 191 glasov, socialni demokrat Riese 182. En kandidat je bil skupen. V II. razredu je volilo izmed 827 volilcev samo 149, v I. od 473 volilcev 165. Nemško-nacijonalna gospôda ostane na rotovžu tudi nadalje še prav sama med seboj.

Se vjema! Vsenemški „Kärntner Wochenblatt“ poroča, da so vsenemški delavci društva „Germanija“ v St. Vidu napravili nek izlet kot spominsko slavnost v proslavo Bismarka. Pozdrav je govoril nek Jakob Osel, slavnostni govor pa Gustav Unsinn. „Štima“!

Šolstvo. Za pomožna učitelja sta določena vpokojeni nadučitelj L. Dovžan v Čačah in J. Drešer v Krčanjah za Pustriico. V pokoj stopi učitelj in vodja M. Kovač v Lipaljivasi. — Šola v Črni dobi podružnico v Podpeci. Na šoli v Lipaljivasi se bo opustil drugi razred. — Ravnatelj celovške realke, Jos. Opl, stopi letos v pokoj in je dobil častno kolajno za 40letno službovanje. Njegov mesto je razpisano do dné 21. maja. — Razpisano je mesto učitelja na Radišah do dné 15., v Naborjetu do dné 16. maja.

Naznanilo. Zdravnik v Pliberku, g. doktor Paur, odpotoval je te dni v toplice in se vrne binkoštni torek ter prične s tem dnevom izvrševati zopet svojo zdravniško prakso.

Celovec in okolica. Porotno zasedanje v Celovcu je od dné 3. do 7. t. m. Pred porotnike pride 15 obtoženih. — V „Lendi“ so našli dné 28. aprila kmetje, ki so šli v mesto, žensko truplo. Dognalo se je, da je 39 letna E. Pirker iz Volšberga šla sama v vodo. — Majernikovo posestvo ob jezeru je na dražbi kupil prejšnji posestnik Kment za 84.000 kron. Kakor znano, je prišla zadnja posestnica Staudigl v konkurz. — Celovski mesarji so zvišali cene govejemu mesu za 10 vinarjev pri kili, in stane kilo zdaj 1 K 52 vin.

Beljak in okolica. Pri beljaški tovarni stekla opozoril je čevljarski pomočnik Gustav Einöder vajuca Fr. Fortunata na prepoved kajenja. Francu Fortunatu se je to tako za malo zdelo, da bi ne smel kaditi cigaret, da je Einöderju zasadil nož v

trebuh. Einöderja so težko ranjenega prepeljali v bolnišnico, kjer bo skoro gotovo umrl. — Tatovi so ulomili dné 23. apr. v trgovino M. Resmana v St. Juriju. Iztrgali so okno, odnesli 80 K in precej blaga. — V Satendorfu se je obesil posestnik J. Huber. Zmešalo se mu je. — Novo strelišče so si postavili beljaški strelci. Povodom otvoritve bode tam dné 8., 9. in 10. maja slavnostno streljanje.

Rožna dolina. Na Bistrici je umrl znani vodnik na gore, Jan. Pavlič. — Tatovi so vlomili v pošto na Žihpoljah, odnesli 10 K, poštne znamke in koleke ter več pisem. V železno blagajno niso prišli. — Podljubelom bodo zidali novo trirazredno šolo. — Pri občinskih volitvah v Borovljah so minuli teden sevé „zmagali“ nemčurji. Dosedanji župan J. Dovjak nobene izvolitve ni več sprejel. Zakaj neki?

Zilska in Kanalska dolina. V Močilah je dné 20. apr. umrl posestnik Peter Merlin, star 59 let. — V Podklostru v več hišah vpeljujejo električno luč. — V Modrinjivasi so se dné 24. apr. v hiši J. Wiedinega zabavljali fantje in dekleta z godbo in plesom. Nakrat zakliče dekla M. Zimmerman, da ji prihaja slabo, in že se zgrudi mrtva na tla. Zadelo jo je srčna kap. — Dné 24. aprila je nastal požar v skednju P. Pipa p. d. Florijančiča v Hadrach, obč. St. Štefan. Pogorel je skedenj in bajta, dalje vse pohištvo M. Oswald in Magd. Ment. Škode je 88.000 K, zavarovalnine samo 13.000 K. Živino so rešili. — Občine Kanalske doline so izvolile okr. glavarja g. Schusterja v Beljaku častnim občanom.

Drobiž. V Volšbergu se je ustrelil 14 letni (!) trgovski učenec P. Lukonik, ker je bil grajan radi nepridnosti. — V občini Pisweg se je 4 1/2 leten otrok pri ognju, katerega so bili zažgali delavci, ožgal tako, da je drugi dan vsled opeklin umrl.

Vabila.

Slovensko katoliško izobraževalno društvo v Globasnici ponovi v nedeljo dné 8. maja v prostorih Soštarjeve gostilne v Globasnici igro „Lurška pastirica“ in vpripori igro „Brati ne zna“. Začetek ob 1/2 4. uri popoldne. Vstopnina: sedež 20 kr., stojišče 10 kr. Vstop je dovoljen vsakteremu, ki pride iz dobrega namena in se pošteno obnaša, to se pravi, ki ni podkupljen ali nahujskan, da bi delal nepokoj. — K obilni udeležbi vabi prav uljudno

Društvo „Učiteljski dom“ v Celovcu napravi svoj redni letni občni zbor v sredo dné 11. majnika popoldne ob 4. uri v prostoru čitalnice, Pavličeve ulice.

Gospodarska zadruga v Sinčivasi napravi občni zbor dné 15. majnika (nedeljo) v Sinčivasi ob 3. uri popoldne v zadrugi. Dnevni red: 1. Poročilo o delovanju. 2. Volitev odbornikov in nadzornikov. 3. Slučajni nasveti.

Hranilnica in posojilnica v Sinčivasi sklicuje izvanredni občni zbor na sredo dné 18. majnika 1904 ob 4. uri popoldne v zadrugi pisarni v Sinčivasi. Na dnevnem redu je: 1. Dopolnilna volitev v načelstvo. — 2. Razširjanje zadrugnih pravil. — 3. Slučajnosti. — K obilni udeležbi vabi

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu napravi svoj redni letni občni zbor dné 19. majnika (četrtak) ob 2. uri popoldne v posojilničnih prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo o letnem računu. 2. Volitev odbornikov. 3. Slučajni nasveti.

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko
župnika Kneippa in z imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnemkov.

Novičar.

Na Koroškem.

Duhovne vaje. V novicijskem domu družbe Jezusove v St. Andražu v Lavantinski dolini ob-

Za spomladno in poletno dobo!

Svoji k svojim!

Krščanska in slovanska tvrška!

Tovarniško skladišče najboljšega češkega sukna, tvornica najraznejših tkanin.

Ček. št. v. c. kr.
poštne hranilnice:
814.140.

Štefan Skalický v Česki Skalici (Česko).

Brzojavni naslov:
Skalický
Česka Skalica,

Opozarjam velečastno duhovščino, slavno učiteljstvo in častite gospodinje na svoje veliko tovarniško skladišče pristnega češkega sukna vseh vrst, barv in cen. Velika zaloga črnega sukna za talarje in salonske obleke. Velik sklad pristnega češkega lodenskega sukna za sportne in turistovske obleke. Proizvajam v lastni tkalski tovarni iz pristnih čeških lanenih snovi vse vrste belih in barvastih tkanin, ki so jako trpežne, se dadó prati ter nikdar ne izgubé barve, kot n. pr. preproge za postelje, mize, kredence, okna, ročnike, priprave za svatbe, prima platno za srajce, jopiče, spodnje obleke i. t. d., izdelke iz damasta, šifona, širtinga, kanafasa in grizeta. Bogata izber sefira za damske kostime.

Na željo obilna vzorkovnica sukénj in tkanin za moške in ženske potrebe zastoj in franko. Razpošilja se v najmanjših količinah ter dopisuje se v slovenskem jeziku.

Loterijske številke od 30. aprila 1904.

Trst 6 89 44 18 59
Linc 76 50 37 2 47

NAZNANILA.

Prvi
živinski semenj
ob jednom tudi
konjski semenj

bode v

Prevaljah
dné 19. maja 1904.

Globalnica

je velika vas, ki šteje 105 hišnih števil. Gostiln je sedaj štiri, dve naspotni in dve slovenski. Starodavna narodna

gostilna pri Šoštarju

je zopet oživela, ko jo je prevzel g. Janez Weber, rodom Štajerc. Slovenci in Slovenke! pri Šoštarju se bode vam točno postreglo z vsakovrstno pijačo: s pivom, moštom, žitarcem, vinom itd., pa tudi s tečnimi toplimi in mrzlimi jedili. Posebno za tujce je nova gostilna važna, ker dobé tamkaj prenočišča.

Istrska vinarska zadruga v Pulju

prodaja v svoji

podružnici v Beljaku,
Freihausgasse št. 3.

sledeča popolnoma **natorna istrska vina** za sledeče cene na debelo, od železnice v Beljaku, brez sodov, v množinah od 56 l. naprej, in sicer:
rdeča vina: Teran II. 36 K, Teran I. 44 K, Stafela 36 K. Refoškati 60 K. Opolo (krvno vino) 56 K.

Bela vina: Namizno vino 40 K. Muskat II, 60 K. Muškati I, 104 K. Dugava 80 K.

Za točno postrežbo se jamči, sodi se dajejo na posodo.

Spoštovanjem

J. Kofler,
poslovodja.

Naznanjam uljudno, da je ravnokar izšel moj **novi veliki cenik**, ki obsega čez 600 podob, in katerega razpošiljam **zastonj in poštnine prost**. Ker razpošiljam svoje blago po celem svetu, je to dokaz, da je isto res fino, da so cene nizke in postrežba poštna. Naj se zatorej vsak zanesljivo obrne do moje tvrdke.

Z velespoštovanjem

H. Suttner,

urar in zalagatelj c. kr. avstrijskih uradnikov v Kranju (Krainburg).

Na prodaj je

malo, p. d. Foltacevo posestvo v Podgorji (pri Št. Jakobu v Rožu). Svetá je 3 joha (posetje 4 birnje) s pašno pravico. Hiša stoji blizu kolodvora v Podgorji. — Več pove **Janez Rasinger**, p. d. Čošl na Hodnini, pošta Št. Jakob v Rožu.

Službo organista in cerkovnika

želi dobiti v kakem boljšem kraju, trgu ali mestu oženjen mož, ki bi si rad svoje stanje zboljšal, ki je v cecilijanskem orglanju in petju dobro izurjen ter ima na razpolaganje najboljša spričevala. Prevzel bi ob jednom lahko tudi službo občinskega tajnika ali sluga. Službo nastopi po želji takoj ali tudi pozneje, in je pošiljati ponudbe na upravništvo „Mira“ v Celovcu.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga,

brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namereno petrolovo mešanico,

svetilnice na aceten, da se ulové leteči hrošči,

hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mlne za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žvepljenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot

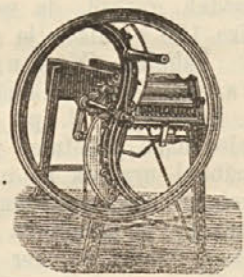
zbiralnike (trierje), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ, II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastonj in franko.

Dopisuje se v vseh jezikih.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žilnih boleznih, ublažujejo katar, urejajo koliko in ščipanje v želodcu, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo

izborna proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezeh ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in madroni ter ne bi smele radi tega manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobivajo se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — **Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:**

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14-60 K, 5 ducatov (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baratinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanić, seljak itd.

Ustanovljena l. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares **zajamčeno pristno**, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 1.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, noveev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavoje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.